

مقایسه Malpractice ارتودنسی دندانپزشکان عمومی و متخصص در پرونده‌های سازمان نظام پزشکی در سالهای ۷۲-۱۳۸۴

دکتر محمدصادق احمدآخوندی* - دکتر محمدجواد خرازی فرد** - دکتر شقایق رحمتیان*** - دکتر جواد چلیپا**** -
دکتر سید محمدهاشم حسینی****

*- دانشیار گروه آموزشی ارتودنسی دانشکده و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران.

** - دندانپزشک و مشاور آماری.

*** - دندانپزشک.

**** - استادیار گروه آموزشی ارتودنسی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران.

چکیده

زمینه و هدف: در سالیان اخیر تعداد شکایات مطرح شده در سازمان نظام پزشکی نسبتاً افزایش یافته است. برخی از این شکایات به Malpractice ارتودنسی که توسط دندانپزشکان عمومی و یا متخصص انجام می‌گیرد مربوط می‌شود. هدف از این مطالعه مقایسه فراوانی Malpractice ارتودنسی در بین دندانپزشکان عمومی و متخصص بر مبنای آرای صادره از شعب بدوی و تجدید نظر سازمان نظام پزشکی می‌باشد.

روش بررسی: این مطالعه به صورت مقطعی و به روش اسنادی و پرونده‌های سنواتی شکایت از دندانپزشکان عمومی و متخصص در ارتباط با درمانهای ارتودنسی از سال ۱۳۷۲ شعب بدوی و تجدید نظر سازمان نظام پزشکی که مورد بررسی و صدور حکم قرار گرفته است انجام شد.

یافته‌ها: از بین ۵۴ پرونده شکایت ثبت شده در شعب بدوی و تجدید نظر سازمان، ۳۱ مورد مربوط به دندانپزشکان عمومی، ۱۶ مورد متخصصان ارتودنسی، سه مورد متخصصان اطفال و چهار مورد دندانپزشکان تجربی بودند. ۲۵ مورد از کل پرونده‌ها رای برائت و سه مورد توییح شفاهی، ۲۲ مورد توییح کتبی دریافت کرده و چهار پرونده دندانپزشکان تجربی به محاکم قضائی ارجاع شده بود. از بین ۳۱ دندانپزشک عمومی محاکم بدوی و عالی برای بیست نفر معادل ۶۴/۵٪ توییح کتبی با درج در پرونده و برای دو نفر برابر ۶/۵٪ توییح شفاهی و برای نه نفر حکم برائت صادر گردیده بود.

نتیجه‌گیری: تعداد پرونده‌های موجود در سازمان در ارتباط با Malpractice ارتودنسی دندانپزشکان عمومی افزایش نسبتاً زیادی داشته است. پرونده‌های مربوط به Malpractice ارتودنسی توسط دندانپزشکان عمومی که منجر به صدور رای محکومیت گردیده حدود ۸۸٪ موارد را شامل می‌شود.

کلید واژه‌ها: مال پراکتیس - درمانهای ارتودنسی - شکایات - دندانپزشکان عمومی - دندانپزشکان متخصص

پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۷/۲۴

اصلاح نهایی: ۱۳۸۶/۶/۲۲

وصول مقاله: ۱۳۸۶/۲/۳۰

نویسنده مسئول: گروه آموزشی ارتودنسی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران e.mail:dentrc@Sina.tums.ac.ir

مقدمه

که بر طبق استانداردهای پذیرفته پزشکی نباشد و منجر به نتایج آسیب‌زا در بیمار گردد. در حقیقت علت‌العلل قصور پزشکی معمولاً ناتوانی پزشک در انجام آن درجه از مهارت، یادگیری، مراقبت و درمان است که به طور معمول و رایج توسط دیگر همکاران از همان تخصص به طور معمول در

گزارشهای بین‌المللی درباره فراوانی شکایات از پزشکان معالج در کشورهای مختلف حاکی از این واقعیت است که با وجود پیشرفت‌های قابل ملاحظه علمی و حضور فناوریهای نوین در عرصه خدمات تشخیصی و درمانی، میزان شکایات سیر صعودی داشته است (۱)، قصور پزشکی یعنی درمانی